شرط اوّل ـ نیت

شرط اوّل ـ نیت

م۲۷۳ ـ طواف، عبادت است ؛ پس باید فقط برای اطاعت خداوند متعال و با قصد انجام تکلیف، انجام گیرد و از هر گونه ریا و خود نمائی دور باشد. بنابراین اگر طواف، حتّی بعضی از دورها را، بدون این نیت انجام دهد، مُجزی نیست.

م۲۷۴ ـ در نیتِ طواف باید تعیین شود که طوافِ عمره ی مفرده است یا عمره ی تمتّع، طواف حَجّة الاسلام یا حجّ نذری یا استحبابی و در صورتی که نایب است، نیابت را نیز قصد کند.

م۲۷۵ ـ لازم نیست نیت طواف را بر زبان جاری کند یا از دل بگذراند، بلکه همین اندازه که می خواهد برای اطاعت خداوند متعال و انجام تکلیف دینی خود، طواف کند، کافی است.

م۲۷۶ ـ شایسته است در حال طواف، همواره خشوع و حضور قلب داشته و به ذکر خدا مشغول باشد و ادعیه ی وارده را بخواند.